

TẶNG QUÀ: NĂM TRƯỚC MỘT ẢO NĂM NAY HAI HÒN

ĐẶNG THƠ THƠ

Lời người viết: Đây là quà gửi Đảng Cộng Sản Việt Nam, nguồn cảm hứng thôi thúc tôi viết truyện này.

1. Tặng Quà:

Càng ngày người ta càng có thêm sáng kiến tặng nhau những món quà mới mẻ, để tránh sự nhàm chán trong đời sống.

Những thứ như nước hoa, áo quần, băng nhạc, đồ điện tử, computer, gift cards...?

- Thường quá, chỉ là quà của thường dân.

Những thứ như một ngày ở spa, một chầu mát-xa, một chuyến cruise, một cuộc du lịch, (kể cả sex tour)? - Được, nhưng chỉ nên tặng tình nhân, và những lạc thú này qua rất mau, không cụ thể.

Những thứ như xe hơi, nhà, hột xoàn, chứng khoán...? - Tất nhiên quà sang, xứng với dân thượng lưu.

Những đống vẫn là quà của người thường. Với những lãnh tụ thế giới, họ tặng nhau quà gì đây? Quà gì xứng với địa vị họ là tổng thống, là tổng bí thư? Quà gì xứng với đối tượng được tặng là thủ tướng, là chủ tịch nước? Nhất là chủ tịch những đất nước vĩ đại hơn?

Hãy làm một cuộc thăm dò vài nơi trên thế giới.

2. Đàn em nói với đàn anh:

"Năm trước một ẢO, năm nay hai HÒN (*). Quà mọn của chúng em biểu các anh."

Đàn anh lục trong túi quần một gói nhỏ, ném lên bàn:

"Quà các chú đây. Sòng phẳng nhé."

Quà của đàn anh là những cái ghế chạm trổ giống ngai vàng, đánh số thứ tự từ một đến bảy.

3. Đảng cộng sản Việt nam trong lời chúc mừng Giáng Sinh đến nhân dân:

"Báo cáo toàn dân, món quà nhân dân Trung Quốc tặng nhân dân Việt Nam; giá trị về kinh tế rất lớn. Họ đã đầu tư vào hai hòn đảo của chúng ta. Họ thiết kế xây dựng phi trường. Họ mở khu du lịch quốc tế. Họ chịu kinh phí toàn diện. Họ lập trạm tuần tiễu bảo vệ an ninh cho chúng ta. Họ còn có thể giúp chúng ta thử nghiệm vũ khí hạt nhân ngoài đảo nữa. Đây là đầu tư từ A đến Z. Chúng ta chẳng phải làm gì, chẳng mất gì, mà tất cả vẫn là của chúng ta. Món quà ý nghĩa nhất của tình hữu nghị..."

Ải Nam Quan, Việt Nam

4. Đám đông vài trăm người biểu tình phản đối Đảng Cộng Sản Việt Nam tặng đất cho Trung Quốc.

Đây là một đám đông can đảm, họ cảm thấy chính nghĩa đứng về phía họ.

Trên vỉa hè một người quần áo bộ đội, cụt cả hai chân, đang dọn hàng. Hàng gồm thuốc Lào, bánh đậu và nước chè xanh. Người ấy dựng tấm bảng có hàng chữ viết tay to đùng:

Khi còn trẻ liều thân cứu nước

Lúc về già bán nước nuôi thân.

Đám đông cười rộ. Họ thích hai câu thơ. Họ thích người bán nước. Người này đã đổ máu. Vì vậy anh ta có quyền bán nước, một cách chính đáng. Tất cả những người đã từng đổ máu đều có thể bán nước một cách chính đáng như thế.

Một người trong đám đông la lớn:

"Đảng cộng sản Việt Nam có quyền bán nước!"

Người khác nói:

"Đảng không đến nỗi phải đi bán nước. Đảng chỉ thích tặng quà. Đảng chỉ thực hiện triệt để câu châm ngôn đầy tính vị tha:

Điều gì chúng ta giữ sẽ mất,

Điều gì chúng ta cướp đoạt sẽ bị hủy hoại,

Điều gì chúng ta cho đi sẽ mãi mãi là của chúng ta."

5. Không phải thứ quà nào cũng thích hợp cho tổng thống.

(trích dịch từ The Associated Press)

"... Hãy nhìn vào danh mục quà Tổng Thống Bush nhận năm ngoái thì rõ.

Thủ tướng Thái Lan Thaksin Shinawatra tặng tổng thống Bush một cái đồng hồ đeo tay hiệu Cartier Santos Dumont trị giá mười một ngàn đô la - kèm theo hộp đựng bằng vàng trắng 18K. Để tránh việc quà tặng đắt tiền có thể ảnh hưởng đến chính sách vận hành của Hoa Kỳ; theo luật mới năm 2006, tất cả quà biếu từ người ngoại quốc trị giá hơn \$305 sẽ phải nộp cho Cục Quản Lý Văn Khố và Hồ Sơ Quốc Gia(**). Luật này áp dụng cho Tổng thống, Phó Tổng Thống và tất cả người nhà họ."

Nên cái đồng hồ đẹp và sang trọng ấy, tổng thống Bush được quyền nhận, nhưng ông không được quyền đeo.

Nó không phải là sở hữu của ông.

Nó là tài sản của nhân dân Mỹ.

6. Sứ điệp mùa Giáng Sinh của Đức Giáo Hoàng Benedict XVI.

Ngài xuất hiện từ cửa sổ phòng làm việc riêng, nhìn xuống Quảng Trường Thánh Phêrô, làm lễ cho những người hành hương bên dưới. Trong bài giảng Ngài lên án cách chúng ta chào mừng Giáng Sinh: khuynh hướng vật chất hóa, "mô hình hạnh phúc giả tạo" và "đường cùng của chủ nghĩa tiêu thụ" đã làm chúng ta đi lạc hướng Thiên Đàng.

Đừng tặng nhau những thứ đắt tiền.

Đám đông biểu tình kêu lên:

"Không. Quà của chúng tôi rẻ như đất. Quà của chúng tôi rẻ như máu.

Quà của chúng tôi vô giá trị."

(Trích tạp chí văn chương Da Màu)

(*) Một ẢO hai HÒN, có thể hiểu là Ải Nam Quan và hai hòn đảo Hoàng Sa & Trường Sa. Cũng có thể hiểu theo nghĩa khác.

(**) National Archives and Records Administration